

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717208048
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717208048.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci starostlivosti o maloletú L. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Detva ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky L. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, XXX XX E., zastúpenej JUDr. Luciou Podrackou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Lipová 30, 974 09 Banská Bystrica a otca N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, XXX XX X., o návrhu otca na zníženie výživného k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 11P/10/2017-136 zo dňa 10.08.2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného (prvý výrok) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (druhý výrok). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že otec maloletého dieťaťa návrhom, podaným 23.05.2017, požiadal o zníženie výživného na 50 Eur mesačne od 01.06.2017, a to zo sumy 180 Eur + 50 Eur na tvorbu úspor mesačne, čo je spolu 230 Eur mesačne; okrem toho splácal zameškané výživné po 50Eur spolu s bežným výživným. Otec maloletého dieťaťa návrh odôvodnil tým, že jeho vyživovacia povinnosť voči maloletej bola určená rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 6P/27/2015-236, právoplatným od 01.12.2016; výživné mal platiť od 19.11.2015 k rukám matky maloletého dieťaťa; od tohto rozhodnutia súdu o výživnom sa podstatne zmenili v roku 2016 jeho schopnosti a možnosti; od januára 2017 zmenil zamestnanie na základe nevyhovujúcich predajných výsledkov pre spoločnosť Q. B. s.r.o. a začal pracovať v spoločnosti Q. a.s. ako referent pre odbyť, kde jeho čistý mesačný príjem je 446 Eur. Okresný súd konštatoval, že otec dieťaťa býva v rodinnom dome vo vlastníctve jeho rodičov, na prízemí žijú starí rodičia, otec má k dispozícii poschodie, kde okrem kuchyne, obývačky, spálne a sociálneho zariadenia má maloletá kompletne zariadenú detskú izbu. Otec prispieva rodičom na bývanie 100 Eur, platí hypotekárny úver 350 Eur mesačne, poplatok za paušál mobilu 33 Eur, životné poistenie 50 Eur a má bežné výdavky na stravu a hygienu; výdavky spočiatku platil z úspor, v súčasnosti mu finančne vypomáhajú príbuzní.

Maloletá L. spolu so svojou matkou a jej otcom naďalej bývajú v jeho 3-izbovom byte; matka na dohodu (na dobu určitú do októbra 2017) s odmenou 2,50 Eur/hod. pracovala v spoločnosti V. E. ako predavačka; za byt svojmu otcovi prispieva 150 Eur mesačne, za materskú školu a stravu platí cca 40 Eur. Maloletá navštevuje VII. MŠ v E., užíva pravidelne lieky, z dôvodu zníženej imunity navštevuje odborné ambulancie - kožnú, krčnú, ortopedickú, imunologickú a gynekologickú; bol jej doporučený odklad povinnej školskej dochádzky; otca odmieta, do marca 2017 prebiehal styk v zmysle rozsudku.

Súd prvej inštancie zdôraznil, že jeho rozsudkom č.k. 6P/27/2015-236 zo dňa 01.12.2016 bolo naposledy určené výživné na maloletú vo výške 230 Eur mesačne a to od 19.11.2015, z čoho suma 180 Eur predstavovala bežné výživné a suma 50 Eur bola určená na tvorbu úspor; rozsudok bol potvrdený odvolacím súdom rozhodnutím č.k. 14CoP/13/2017-277 zo dňa 14.03.2017. Argumenty otca, uvádzané v návrhu ako dôvody na zníženie výživného, sú v zásade totožné s dôvodmi v odvolaní otca proti rozsudku súdu prvej inštancie o určení výživného (sp.zn. 6P/27/2015), ktoré odvolací súd vyhodnotil ako konanie, smerujúce k zníženiu jeho príjmu, a teda účelové so snahou ovplyvniť výšku výživného k maloletému dieťaťu; preto krajský súd na zmenu príjmu otca po rozhodnutí súdu prvej inštancie neprihliadol. Otec maloletého dieťaťa aj napriek vyživovacej povinnosti ku maloletej L. si zobral hypotekárny úver vo výške 54.000 Eur s mesačnou splátkou 350 Eur a následne si zobral aj spotrebný úver vo výške 6.000 Eur s mesačnou splátkou 120 Eur; takýmto úverovým zaťažením celkom vo výške 470 Eur mesačne otec maloletej si na seba zobral neprimerané majetkové riziko, preto pokiaľ má na úverovú splátku mesačne 470 Eur, je povinný si nájsť vo svojich mesačných finančných zdrojoch aj sumu na zvýšené výživné, ktoré je primárnou povinnosťou každého rodiča. Až po uspokojení nároku na zabezpečenie primeranej starostlivosti a výživy o maloleté dieťa je daná možnosť prípadného iného negatívneho mesačného finančného zaťaženia rodiča. Úver vo výške 54.000 Eur nebol nevyhnutný, pretože sa jednalo len o dostavbu, resp. rekonštrukciu existujúceho rodinného domu, ktorý bol pred rekonštrukčnými prácami obývania schopný, a otec maloletého dieťaťa sa neprimerane a neuvážlivo rozhodol, keď ešte na leasing vo výške 6.000 Eur kúpil osobné motorové vozidlo; musel si byť vedomý toho, že má súdom určenú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, pričom mliekarenský priemysel na Slovensku prežíva recesiu. Z odôvodnenia potvrdzujúceho rozsudku krajského súdu zo dňa 14.03.2017 vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol dňa 01.12.2016, keď už otec maloletého dieťaťa vedel o výpovedi zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 28.10.2016; ukončil svoje podnikanie ku dňu 01.01.2017 a uzavrel pracovnú zmluvu na dobu určitú do 30.06.2017; o tejto skutočnosti otec maloletého dieťaťa v čase pojednávania súdu prvej inštancie mal vedomosť, ale ju súdu prvej inštancie neoznámil. Navyše obchodná spoločnosť Q. B., s.r.o. naďalej inzerovala post obchodného manažéra s platom 2.500 - 6.000 Eur mesačne, čo tvrdenia otca o nevyhnutnosti ukončenia živnosti ešte viac spochybňujú.

Vychádzajúc z ustanovení §26, §62, §75 ods.1, §78 ods.1 zákona č.36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej v texte aj „ZR“ alebo „z.č.36/2005 Z.z.“) súd prvej inštancie uzavrel, že otec maloletého dieťaťa podal návrh o zníženie výživného ešte pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo výživné na maloleté dieťa zvýšené; krajský súd v čase rozhodovania o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku okresného súdu, ktorým bolo zvýšené výživné, už bol oboznámený s tým, že otec maloletej nie je živnostník, ale pracuje v spoločnosti Q., a.s. X. na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.12.2016, keď súkromné podnikanie ukončil dňom 01.01.2017; okresný súd pri svojom rozhodovaní prihliadol aj na obsah správy Daňového úradu Banská Bystrica, kontaktné miesto Detva zo dňa 14.07.2017, z ktorej vyplýva, že v roku 2015 podľa predloženého daňového priznania dosiahol otec maloletého dieťaťa príjmy zo živnosti vo výške 46.921,84 Eur, skutočné výdavky vo výške 41.876,51 Eur a priemerný mesačný čistý príjem predstavoval 400,78 Eur; v roku 2016 dosiahol príjem vo výške 45.642,37 Eur, skutočné výdavky zo živnosti 40.570,71 Eur a priemerný mesačný čistý príjem 402,56 Eur. Od 01.01.2017, odkedy otec maloletého dieťaťa pracuje na základe pracovnej zmluvy, dosahuje mesačný zárobok 550 Eur brutto, t.j. 446,03 Eur netto; dosahovaný zárobok je vyšší, ako jeho čistý mesačný príjem z podnikateľskej činnosti v rokoch 2015 a 2016. Súdu prvej aj druhej inštancie v čase rozhodovania bolo známe aj úverové zaťaženie otca maloletého dieťaťa a aj zárobokové možnosti otca maloletého dieťaťa; s týmito skutočnosťami sa okresný aj krajský súd v odôvodnení riadne vysporiadali; od poslednej úpravy výšky výživného ani u otca ani u maloletého dieťaťa nedošlo k žiadnej zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného.

O trovách konania súd rozhodol podľa §52 zákona č.161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj „C.m.p.“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec. Navrhol rozsudok zmeniť a znížiť výživné na znesiteľnú mieru, adekvátnu jeho životnej situácii. Súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci. Nevyžiadal si účtovníctvo za dané podnikateľské obdobie, aby mohol posúdiť skutočný príjem otca, pretože mal zo zahraničných ciest vyplácané diéty a amortizačnú tarifu, ktorá tiež čiastočne prispievala k jeho príjmu; vyúčtovanie cestných nákladov a diét za rok 2016 priložil k odvolaniu; jeho príjem v danom období sa pohyboval medzi 800 Eur až 1.100 Eur mesačne po pripočítaní diét a amortizačného poplatku, ktoré vstupovali ako náklady do účtovníctva, a preto nemohli byť súčasťou čistého príjmu podľa

daňového priznania, ktoré bral do úvahy súd prvej inštancie. Keďže jeho príjem bol iný počas obdobia podnikateľskej aktivity, došlo k zmene jeho príjmových pomerov, preto žiadosť o zníženie výživného bola opodstatnená. Nemieni sa vyhýbať plneniu vyživovacej povinnosti, ale žiada, aby aj matka adekvátne prispievala na výživu dieťaťa, poriadne sa zamestnala a išla správnym príkladom dieťaťu. Súd má pozerať aj na schopnosti rodičov a okolnosti, v ktorých sa nie vlastným pričinením ocitli; súd prvej inštancie nepreukázal, žeby sa otec v tejto situácii ocitol vlastným zavinením.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok potvrdiť. Otec maloletého dieťaťa podal návrh na zníženie výživného ešte pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo výživné na maloletú L. zvýšené. V návrhu na zníženie výživného uvádza otec maloletej argumentáciu, totožnú s tvrdeniami, uvádzanými v odvolaní proti rozsudku okresného súdu v konaní o zvýšení výživného, pričom súd prvej inštancie, ako aj krajský súd, sa so všetkými zistenými skutočnosťami riadne vysporiadali. Krajský súd vyhodnotil jeho odvolacie dôvody a konanie, smerujúce k zníženiu jeho príjmov, za konanie účelové, so snahou ovplyvniť výšku vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu; výživné určené okresným súdom bolo určené primerane s ohľadom na §62 ods. 2 a §75 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie sa aj napriek tejto skutočnosti zaoberal tvrdeniami otca maloletého dieťaťa o zmene jeho pomerov v dôsledku ukončenia podnikania na základe živnostenského oprávnenia a začatia vykonávania pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy, uzatvorenej so spoločnosťou XXXXa.s. X.; prihladol na správu Daňového úradu Banská Bystrica, z ktorej vyplýva, že podľa daňového priznania za rok 2015 dosiahol priemerný mesačný čistý príjem 400,78 Eur; v roku 2016 dosiahol jeho priemerný mesačný čistý príjem 402,56 Eur; od 01.01.2017, odkedy otec maloletého dieťaťa pracuje na základe pracovnej zmluvy, dosahuje mesačný zárobok sumou 550 Eur brutto, čo je 446,03 Eur netto. Dosahovaný zárobok otca maloletej je v súčasnosti vyšší, ako jeho čistý mesačný príjem z podnikateľskej činnosti v rokoch 2015 a 2016. Z uvedeného teda vyplýva záver, že otec dieťaťa nepreukázal žiadnu podstatnú zmenu pomerov od posledného určenia výživného; argumentácia otca, že jeho príjem v roku 2016 bol vyšší s odvolaním sa na vyplácané diéty a amortizačnú tarifu opäť len dokazuje a potvrdzuje účelovosť konania otca dieťaťa s cieľom znížiť svoj oficiálny príjem na minimum, keďže svoje tvrdenia prispôsobuje podľa toho, ako mu to v tom - ktorom konaní vyhovuje: v konaní o zvýšení výživného argumentoval tým, že cestovné náhrady a vyplácané diéty nie sú jeho príjmom, z ktorého možno vychádzať pri určovaní výšky výživného, pritom v konaní o zníženie výživného naopak tvrdí, že v roku 2016 cestovné náhrady a vyplácané diéty boli súčasťou jeho príjmov, preto jeho príjmy v danom období vyššie sú.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a správe z prešetrenia rodinných pomerov (zo dňa 15.06.2017) s tým, že v priebehu konania odporučil návrh otca na zníženie výživného zamietnuť, pretože zníženie výživného nie je v záujme maloletej.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu §65 a §66 C.m.p., bez nariadenia pojednávania podľa §385 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v zmysle §387 ods. 1 C.s.p. v odvolaním napadnutom výroku ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvoinštančného súdu, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver.

8. V zmysle platnej právnej úpravy je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa a vykonávať prácu, jeho odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod. V prípade, ak sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, hoci už ukončilo prípravu na konkrétne povolanie, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká. Výživné má prednosť pred

inými výdavkami rodičov; pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Kritérium, uvedené v §75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného pritom aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu a prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie, predstavuje všeobecnú úpravu pre všetky druhy vyživovacej povinnosti. Treba ich posudzovať v súvislosti so špeciálnymi kritériami, platnými pre jednotlivé druhy vyživovacej povinnosti, v danom prípade s právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezhôd v osobnej sfére účastníkov príslušných rodinnoprávných vzťahov; na strane oprávneného je potrebné zistiť relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného súd preskúmava schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie. Schopnosti povinného predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti; je možné rozumieť nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Subjektívne schopnosti sa môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne v príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolani.

Pokiaľ je povinný nezamestnaný, skúmajú sa dôvody takého stavu, situácia na trhu práce, jeho aktivita, smerujúca k získaniu zamestnania, dôvod ukončenia posledného pracovného pomeru (či už objektívny, napr. v dôsledku organizačných zmien alebo subjektívny, napr. v dôsledku porušovania pracovnej disciplíny, resp. bezdôvodné ukončenie pracovného pomeru). Súd vychádza z možnosti pracovného uplatnenia a priemerného príjmu podľa správy o voľných miestach v danom regióne, pričom v súčasnosti nie je nezvyklým javom ani migrácia za prácou so zreteľom na kvalifikáciu, vek, získanú prax a ďalšie charakteristiky povinného.

Princíp potenciality príjmov je inštitútom, výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného, zákon umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Dôvody sú v existenčnom charaktere výživného a v potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. V konkrétnom prípade môže byť takouto okolnosťou napr. zmena zamestnania, na základe ktorej povinný dosahuje nižší príjem, môže ísť o prípad, keď bez závažného dôvodu ukončí podnikateľskú činnosť alebo pracovný pomer bez toho, aby mal zabezpečené, resp. vykonával aktivitu, smerujúcu k získaniu iného zamestnania, porušenie pracovnej disciplíny, ktoré malo za následok rozviazanie pracovného pomeru.

9. Z obsahu spisu okresného súdu v prejednáwanej veci vyplýva, že Okresný súd Zvolen rozsudkom č.k. 6P/27/2015-236 zo dňa 01.12.2016 uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej zvýšeným výživným od 19.11.2015 sumou 230 Eur mesačne, 180 Eur mesačne na bežné výživné a 50 Eur mesačne na tvorbu úspor; zameškané výživné ku dňu 30.11.2016 predstavovalo sumu 620 Eur, ktoré mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 14CoP/13/2017-277 zo dňa 14.03.2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý tak nadobudol právoplatnosť 26.05.2017. Otec maloletého dieťaťa podal návrh na zníženie výživného dňa 23.05.2017, t.j. v čase, keď ešte nebol právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie.

V spise je založená pracovná zmluva zo dňa 20.09.2013, na základe ktorej bol otec maloletého dieťaťa zamestnaný v spoločnosti Q. B., s.r.o. X. ako vedúci obchodného oddelenia v Rumunsku s dohodnutou mesačnou mzdou vo výške 1.000 Eur + prémie 350 Eur; v pripojenom spise okresného súdu sp.zn.18P/14/2015 je založené potvrdenie od tejto spoločnosti, že otec maloletého dieťaťa bol jej zamestnancom od 23.09.2013 do 31.07.2014; pracovný pomer bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru podľa §60 Zákonníka práce bez uvedenia dôvodu; podľa tejto správy zo dňa 17.08.2015 otec maloletého dieťaťa pracoval pre túto spoločnosť ako samostatne zárobkovo činná

osoba a vykonával služby ako obchodný partner; podľa predložených výpisov z účtu otca maloletého dieťaťa spoločnosť XX.XXX,XX B., s.r.o. X. poukázala na jeho účet v období od 15.07.2015 do 03.12.2015 celkom sumu 20.953,22 Eur a v období od 27.01.2016 do 13.05.2016 sumu 13.391,11 Eur. Zmluva o obchodnom zastúpení, uzavretá dňa 29.04.2016 medzi spoločnosťou Q. B., s.r.o. X. a zástupcom N. N. s dohodnutými v článku II províziami bola vypovedaná dňa 28.10.2016 z dôvodu poklesu predaja a neuzavretia obchodných zmlúv; otca maloletej nie je možnosť zamestnať na lepšie platenej pracovnej pozícii, lebo podľa predchádzajúcich dosahovaných pracovných výsledkov spoločnosť o takejto možnosti neuvažuje; obchodné pozície sú obsadzované, resp. preobsadzované podľa momentálnych požiadaviek, okolností a situácii na trhu. Následne z pracovnej zmluvy, uzavretej medzi spoločnosťou Q., a.s. X. ako zamestnávateľom a otcom maloletého dieťaťa ako zamestnancom, zo dňa 30.12.2016 s dohodnutým nástupom do práce 01.01.2017 s druhom práce referent odbytu s dobou trvania pracovného pomeru do 30.06.2017 bola dohodnutá mesačná mzda vo výške 550 Eur. Z predloženého potvrdenia Okresného úradu Zvolen, odbor živnostenského podnikania č. OU-ZV-OZP-2016/16279-2 zo dňa 21.12.2016 vyplýva, že otec ukončil podnikanie dňom 01.01.2017; v období od 01.01.2017 do 30.04.2017 dosahoval otec maloletého dieťaťa hrubú mzdu vo výške 550 Eur mesačne a čistú mzdu 446,03 Eur (správa spoločnosti Q., a.s. X. zo dňa 07.06.2017); spoločnosť súdu predložila faktúry za obdobie splatnosti od 28.02.2015 do 10.02.2017, ktorými otec maloletého dieťaťa fakturoval sprostredkovateľské služby.

10. Odvolanie otca nie je dôvodné; jeho konanie sa javí ako špekulatívne. Podal návrh na zníženie výživného v období, keď posledné rozhodnutie ešte ani nenadobudlo právoplatnosť, pričom žiadal znížiť výživné na základe dôvodov, uvádzaných aj v odvolaní proti pôvodnému rozsudku. Krajský súd okrem vyššie uvedeného na jeho odvoláciu námietku považuje za potrebné ešte doplniť, že matka si vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu plní vo forme naturálií, a to jednak zabezpečením bývania, stravy, oblečenia a bežnej každodennej starostlivosti, ktorú on ako osoba povinná výživou musí vyvážiť finančnými prostriedkami.

11. Rozhodnutie okresného súdu je v plnom rozsahu správne; odvolací súd nezistil dôvody na jeho zmenu (§388 C.s.p.) či zrušenie (§389 C.s.p), preto ho v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).